

Protokol postupimské konference

Protože jsme průběžně už léta, a v poslední době to nabírá na brizanci, vystavení snahám o reinterpetaci válečných aktérů i výsledků, vracíme se k základním dokumentům, které lemují události z jara a léta 1945, protože jsme přesvědčeni, že jedině studium primárních pramenů může pomoci k poznání faktů a být ochranou před manipulačními snahami těch, kteří sledují nějaké vlastní politické nebo ekonomické cíle dnes.

Jak asi každý zaznamenal, po celých třicet let se – i díky některým našim politikům typu Cyrila Svobody, Petra Pitharta, Karla Schwarzenberga atd. – neustále vrací na veřejný stůl otázka tzv. Benešových dekretů. Ti, kdo usilují o jejich anulování a vymazání z evropské historie, zapomínají na jednu podstatnou okolnost: Československý dekret nepodepsal poválečný dekret o odsunu Němců z našeho území sám od sebe, ačkoli mu to patrně nebylo proti mysli. Jeho akt byl jen naplněním trojstranné dohody vítězných mocností – USA, Velké Británie a SSSR, přijatí na konferenci v Postupimi krátce po válce. Tato konference, jak víme, obsahově navazovala na předchozí schůzky v Teheránu a na Jaltě a precizovala původní plány na poválečné kroky v nově nastalé realitě. Když si protokol z Postupimi přečtete, zjistíte, jak podrobný, strukturovaný a komplexní charakter dohody měly. A také, jak explicitně určily, co a jak se má dít s Němci žijícími na území jimi okupovaných států.

Protokol postupimské konference

Zpráva o třístranné konferenci v Berlíně (Vydána 2. srpna 1945 v Postupimi)

Dne 17. července 1945 sešli se na třístranné konferenci v Berlíně president Spojených států amerických Harry S. Truman, předseda rady lidových komisařů Svazu sovětských socialistických republik generalissimus J. V. Stalin a ministerský předseda Velké Británie Winston S. Churchill spolu s p. Clementem R. Attleem. Doprovázeli je ministři

zahraničních věcí tří vlád, James F. Byrnes, V. M. Molotov a Anthony Eden, náčelníci hlavních štábů a jiní poradci. Mezi 17. a 25. červencem se konalo devět schůzí. Konference byla pak přerušena na dva dny, než byly vyhlášeny výsledky všeobecných voleb ve Velké Británii. Dne 28. července se na konferenci vrátil jako ministerský předseda pan Attlee, doprovázen novým státním tajemníkem pro zahraniční věci Ernestem Bevinem. V jednání se pokračovalo ještě čtyři dny. V době konference se konaly pravidelné schůze hlav tří vlád, které doprovázeli ministři zahraničních věcí, i schůze ministrů zahraničních věcí samotných. Rovněž se denně scházely komise, které ustanovili ministři zahraničních věcí, aby předběžně zkoumaly otázky předložené konferenci. Schůze konference se konaly v Cecilienhofu u Postupimi. Konference skončila dne 2. srpna 1945.

Konference dospěla k významným rozhodnutím a dohodám. O mnoha jiných otázkách došlo k výměně názorů a o těchto věcech bude jednat dále Rada ministrů zahraničních věcí, kterou konference zřídila.

President Truman, generalissimus Stalin a ministerský předseda Attlee opouštějí konferenci, která upevnila svazky mezi třemi vládami a rozšířila oblast jejich spolupráce a porozumění, s ještě silnější důvěrou, že jejich vlády a národy spolu s ostatními Spojenými národy zajistí vytvoření spravedlivého a trvalého míru.

I. Rada ministrů zahraničí

Konference dospěla k dohodě o zřízení Rady ministrů zahraničí, zástupců pěti hlavních mocností, která by dále prováděla přípravné práce nutné pro mírové uspořádání a zabývala se jinými věcmi, kterými ji budou občas ve vzájemné dohodě pověřovat vlády v Radě zúčastněné. Text dohody o zřízení Rady ministrů zahraničí zní takto:

A.

1. Bude zřízena Rada, složená z ministrů zahraničních věcí Spojeného království, Svazu sovětských socialistických republik, Číny, Francie a Spojených států.

a) Rada se bude scházet zpravidla v Londýně, kde bude stálé sídlo společného sekretariátu, který Rada vytvoří. Každého ze zahraničních ministrů bude provázet zástupce vyšší hodnosti, který bude řádné zmocněn pokračovat v pracích Rady za nepřítomnosti svého zahraničního ministra, a malá skupina technických poradců.

b) První schůze Rady se bude konat v Londýně nejpozději 1. září 1945. Schůze se mohou konat podle společné dohody i v jiných hlavních městech, bude-li tak ujednáno.

a) Jako svým nejbližším důležitým úkolem bude Rada pověřena připravit mírové smlouvy s Itálií, Rumunskem, Bulharskem, Maďarskem a Finskem, aby mohly být předloženy Spojeným národům, a navrhnout řešení územních otázek, vyplývajících z ukončení války v Evropě. Rady bude použito pro přípravu mírového uspořádání s Německem, které bude uloženo německé vládě, až bude utvořena vláda k tomu způsobilá.

b) Pro plnění každého z těchto úkolů bude Rada složena ze členů zastupujících ty státy, které podepsaly kapitulací podmínky uložené příslušnému nepřátelskému státu. Pro mírové uspořádání s Itálií bude Francie považována za signatáře kapitulacních podmínek pro Itálii. Jiní členové budou k účasti přizváni, když se budou projednávat otázky, které se jich přímo týkají.

c) Jiné otázky mohou být občas předkládány Radě dohodou mezi členskými vládami.

a) Kdykoli Rada projednává otázku, na které má přímý zájem stát, který v ní není zastoupen, měl by být tento stát vyzván, aby vyslal zástupce, kteří se zúčastní projednávání a zkoumání této otázky.

b) Rada může přizpůsobit svůj postup zvláštní otázce, kterou projednává. V některých případech může předběžně projednat věc dříve, než se zúčastní jiné zainteresované státy. V jiných případech může Rada svolat oficiální konferenci států, které mají na vyřešení této otázky největší zájem.

Podle rozhodnutí konference zaslala každá ze tří vlád vládě čínské a francouzské výzvu stejného znění, aby tento text schválily a připojily se k zřízení Rady.

B. viz Protokol berlínské konference

C. Zřízení Rady zahraničních ministrů pro zvláštní úkoly uvedené v textu neruší Krymskou dohodu, podle níž se mají mezi ministry zahraničních věcí Spojených států, Svazu sovětských socialistických republik a Spojeného království konat pravidelné porady.

D. Konference se také zabývala postavením Evropské poradní komise ve světle dohody o zřízení Rady zahraničních ministrů. S uspokojením bylo konstatováno, že komise se dobře zhostila svých hlavních úkolů tím, že vypracovala doporučení o podmínkách bezpodmínečné kapitulace Německa, o okupačních pásmech v Německu a Rakousku a o mezispojeneckém kontrolním mechanismu v těchto zemích. Konference měla za to, že další podrobná práce týkající se koordinace spojenecké politiky, pokud jde o kontrolu Německa a Rakouska, případně v budoucnosti do pravomoci Kontrolní rady v Berlíně a Spojenecké komise ve Vídni. V důsledku toho bylo dohodnuto doporučit rozpuštění Evropské poradní komise.

II. Německo

Spojenecké armády dokončily okupaci celého Německa a německý lid počal pykat za strašlivé zločiny, jichž se dopustil pod vedením lidí, které v době jejich úspěchů otevřeně schvaloval slepě poslouchal. Konference dospěla k dohodě o politických a hospodářských zásadách koordinační

politiky spojenců vůči poraženému Německu v období spojenecké kontroly. Cílem této dohody je provést krymské prohlášení o Německu. Německý militarismus a nacismus bude vykořeněn a spojenci budou nyní i v budoucnu provádět ve vzájemné dohodě jiná nutná opatření, která by zajistila, že Německo nebude již nikdy ohrožovat své sousedy nebo světový mír.

Není úmyslem spojenců zničit nebo zotročit německý lid. Úmyslem spojenců je dát německému lidu příležitost, aby se připravil k budoucí obnově svého života na demokratických a mírumilovných základech. Bude-li jeho vlastní úsilí pevně zaměřeno k tomuto cíli, pak bude moci v přiměřené době zaujmout místo mezi svobodnými a mírumilovnými národy světa. Text dohody zní takto:

A. Politické zásady

1. V souhlase s dohodou o kontrolním mechanismu v Německu vykonávají nejvyšší moc v Německu podle instrukcí svých vlád vrchní velitelé ozbrojených sil Spojených států, Spojeného království, Svazu sovětských socialistických republik a Francouzské republiky každý ve svém pásmu a ve své funkci členů Kontrolní rady také společně ve věcech týkajících se Německa jako celku.

2. Pokud to bude prakticky proveditelné, má být s německým obyvatelstvem v celém Německu zacházeno stejným způsobem.

3. Okupace Německa má tyto cíle, kterými se Kontrolní rada bude řídit:

I. Úplně odzbrojit a demilitarizovat Německo a odstranit nebo kontrolovat veškerý německý průmysl, jehož by bylo možno použít pro válečnou výrobu. Proto

a) všechny německé pozemní, námořní a letecké ozbrojené síly, dále SS, SA, SD a gestapo se všemi svými organizacemi, štáby a institucemi včetně hlavního štábu důstojnického sboru, záložního sboru, vojenských škol, organizací vojenských vysloužilců a jiných vojenských a polovojenských

organizací, zároveň se všemi kluby a spolky přispívajícími k udržování německých vojenských tradic budou úplně a definitivně zrušeny tak, aby bylo trvale znemožněno obnovení nebo přeorganizování německého militarismu a nacismu;

b) všechny zbraně, střelivo a válečný materiál, stejně jako prostředky k jejich výrobě, musí být dány k dispozici spojencům nebo zničeny. Udržování a výroba veškerých letadel a všech zbraní, střeliva a válečného materiálu budou znemožněny;

II. Přesvědčit německý lid, že utrpěl úplnou vojenskou porážku a že se nemůže vyhnout odpovědnosti za to, co sám na sebe uvalil, poněvadž jeho vlastní bezohledný způsob válčení a fanatický nacistický odpor zničily německé hospodářství a musely způsobit zmatek a utrpení;

III. Zničit národně socialistickou stranu a její přidružené a podřízené organizace, rozpustit všechny nacistické instituce, zajistit, aby nebyly v žádné formě obnoveny, a znemožnit jakoukoli nacistickou a militaristickou činnost nebo propagandu;

IV. Připravit konečnou obnovu německého politického života na demokratickém základ a budovat mírovou součinnost Německa v mezinárodním životě.

4. Všechny nacistické zákony, které tvořily základ Hitlerova režimu nebo zavedly diskriminaci na základ rasy, vyznání nebo politického přesvědčení, budou zrušeny. Nebude trpěna žádná zákonná, správní nebo jiná diskriminace.

5. Váleční zločinci a všichni, kdo se zúčastnili plánování nebo provádění nacistických akcí, které přinášely krutosti i válečné zločiny nebo je vyvolaly, budou zatčeni a souzeni. Nacističtí vůdcové, vlivní stoupenci nacismu a vysocí činitelé nacistických organizací a institucí, jakož i všechny jiné osoby nebezpečné pro okupaci nebo její cíle budou zatčeni a internováni.

6. Všichni členové nacistické strany, kteří byli více než nominálními účastníky v činnosti strany, a všechny jiné osoby nepřátelské spojeneckým cílům budou odstraněni z veřejných nebo poloveřejných úřadů a z odpovědných míst ve významných soukromých podnicích. Takoví lidé budou nahrazeni osobami, které jsou pro své politické a mravní kvality považovány za schopné přispět k rozvoji opravdových demokratických institucí v Německu.

7. Německá výchova bude kontrolována tak, aby byly úplně vyloučeny nacistické a militaristické doktríny a aby byl umožněn úspěšný rozvoj demokratických idejí.

8. Soudnictví bude reorganizováno v souladu se zásadami demokracie, zákonné spravedlnosti a rovnosti práv pro všechny občany bez rozdílu rasy, národnosti nebo náboženství.

9. Řízení v Německu má směřovat k decentralizaci politické struktury a k rozvoji místní odpovědnosti. Proto:

I. Musí být obnovena místní samospráva v celém Německu podle demokratických zásad, zvláště prostřednictvím volených sborů, a to tak rychle, jak to dovolí vojenská bezpečnost a cíle vojenské okupace;

II. V celém Německu budou povoleny a povzbuzovány všechny demokratické politické strany, jež budou mít právo shromažďovací a právo veřejné diskuse;

III. Zásady reprezentace a volitelnosti budou zavedeny do krajské, oblastní a zemské správy tak rychle, jak to umožní úspěšné uplatnění těchto zásad v místní samosprávě;

IV. Ústřední německá vláda nebude prozatím utvořena. Budou však zřízeny některé základní ústřední německé správní úřady, které povedou státní tajemníci, zvláště v oboru financí, dopravy, spojů, zahraničního obchodu a průmyslu. Tyto úřady budou působit pod řízením Kontrolní rady.

10. Pokud to dovolí vojenská bezpečnost, bude povolena svoboda slova, tisku a náboženství a budou respektovány náboženské instituce. Rovněž s výhradou zachovávání vojenské bezpečnosti bude povoleno zakládat svobodné odborové organizace.

B. Hospodářské zásady

11. Aby byl zničen německy válečný potenciál, bude zakázána a znemožněna výroba zbraní, střeliva a válečného materiálu, jakož i všech typů letadel a námořních lodí. Výroba kovů, chemických látek, strojů a jiných předmětů přímo potřebných pro válečné hospodářství bude přísně kontrolována a omezena na schválené, mírové potřeby Německa v poválečné době, aby bylo dosaženo cílů uvedených v odstavci 15. Výrobní kapacita nepotřebná pro povolenou výrobu bude demontována v souhlase s reparačním plánem doporučeným Spojeneckou reparační komisí a schváleným zúčastněnými vládami, anebo, nebude-li demontována, bude zničena.

12. Německé hospodářství bude v co nejkratší době decentralizováno tak, aby bylo odstraněno nynější přílišné soustředění hospodářské moci, jak se projevuje zejména v kartelech, syndikátech a jiných monopolních seskupeních.

13. Při organizaci německého hospodářství bude se klást hlavní důraz na rozvoj zemědělství a mírového průmyslu pro vnitřní spotřebu.

14. Po dobu okupace bude s Německem nakládáno jako s jednotným hospodářským celkem. Proto bude dohodnuta společná politika, pokud jde o

a) hornictví a výrobu průmyslovou i její rozvržení;

b) zemědělství, lesnictví a rybolov;

c) mzdy; ceny a přiděly;

d) dovozní a vývozní program pro Německo jako celek;

e) měnu a bankovníctví, úřední daně a cla;

f) reparační a demontáž průmyslového válečného potenciálu;

g) dopravu a spoje.

Při provádění této politiky se bude přihlížet k různým místním poměrům tam, kde to okolnosti vyžadují.

15. Německé hospodářství bude podrobena spojenecké kontrole, avšak jen v míře potřebné k tomu, aby

a) byly uskutečněny programy průmyslového odzbrojení a demilitarizace, reparační a schváleného vývozu a dovozu;

b) byla zajištěna výroba zboží a udržovány služby nutné k uspokojování potřeb okupačních armád a zavlčených osob v Německu a nezbytné pro udržení průměrné životní úrovně v Německu tak, aby nepřesahovala průměrnou životní úroveň v evropských zemích. (Evropskými zeměmi se míní všechny evropské země kromě Spojeného království a Svazu sovětských socialistických republik);

c) způsobem, který určí Kontrolní rada, bylo zajištěno spravedlivé rozdělování nezbytného zboží mezi jednotlivá pásma tak, aby v celém Německu bylo vytvořeno vyrovnané hospodářství a snížena potřeba dovozu;

d) německý průmysl a všechny mezinárodní hospodářské a finanční transakce včetně vývozu a dovozu byly kontrolovány tak, aby Německu bylo znemožněno rozvíjet válečný potenciál a aby bylo dosaženo ostatních zde uvedených cílů;

e) byly kontrolovány všechny německé veřejné nebo soukromé vědecké organizace, výzkumné a pokusné instituce, laboratoře atd., související s hospodářskou činností.

16. Při ukládání a udržování hospodářské kontroly, zavedené Kontrolní radou, bude vytvořen německý správní aparát a od německých úřadů bude požadováno, aby, pokud je to prakticky možné, samy tuto kontrolu vyhlášovaly a prováděly. Takto má německý národ dojít k přesvědčení, že sám nese odpovědnost za provádění této kontroly a za jakékoli její selhání. Jakákoli kontrola z německé strany, která by směřovala proti cílům okupace, bude zakázána.

17. Budou co nejrychleji učiněna opatření

a) k provedení nezbytných oprav v dopravě;

b) ke zvýšení těžby uhlí;

c) k co největšímu zvýšení zemědělské výroby;

d) k provedení nejnaléhavějších oprav obytných domů a obecně užitečných podniků.

18. Kontrolní rada učiní vhodné kroky, aby získala kontrolu a dispoziční právo nad majetkem, který vlastní Němci v zahraničí, pokud takový majetek ještě není pod kontrolou Spojených národů, které se zúčastnily války proti Německu.

19. Placení reparací by mělo ponechat německému národu dosti zdrojů, aby mohl žít bez zahraniční pomoci. Při vypracování hospodářského rozpočtu Německa musí být postaráno o prostředky na zaplacení německého dovozu. Toto pravidlo se nevztahuje na zařízení a výrobky uvedené v odstavci 4 A) a 4 B) dohody o reparacích.

III. Německé reparace

V souladu s rozhodnutím krymské konference, že Německo bude povinno nahradit v co největší míře škody a utrpení, které způsobilo Spojeným národům a za něž se německý národ nemůže zbavit odpovědnosti, bylo dosaženo této dohody o reparacích:

1. *Reparační nároky SSSR budou kryty odvozem ze sovětského okupačního pásma v Německu a vhodným německým zahraničním majetkem.*

2. *SSSR se zavazuje, že ze svého vlastního reparačního podílu uspokojí reparační nároky Polska.*

3. *Reparační nároky Spojených států, Velké Británie a jiných zemí, které mají právo na reparace, budou uhrazeny ze západních okupačních pásem a z vhodného německého zahraničního majetku.*

4. *Kromě reparací, které si SSSR vezme z vlastního okupačního pásma, dostane navíc ze západních pásem:*

A) 15% takového použitelného a úplného provozního průmyslového zařízení, především průmyslu metalurgického, chemického a strojírenského, které není pro německé mírové hospodářství nezbytné a které má být odvezeno ze západních německých pásem, a to výměnou za stejnou hodnotu potravin, uhlí, potaše, zinku, stavebního dřeva, hliněných výrobků, naftových produktů a jiného zboží, které bude sjednáno.

B) 10% takového průmyslového zařízení, které není pro německé mírové hospodářství nezbytné a které má být odvezeno ze západních pásem, přičemž toto bude odevzdáno sovětské vládě na reparační účet bez zaplacení nebo protihodnoty jakéhokoli druhu. Odvoz zařízení podle odstavců A a B se bude provádět současně.

5. *Množství zařízení, jež má být odvezeno ze západních pásem na účet reparací, musí být určeno nejpozději do 6 měsíců od dnešního dne.*

6. *S odvozem provozního průmyslového zařízení se započne co nejdříve a odvoz bude ukončen do dvou let ode dne, kdy dojde k určení podle odstavce 5. S dodávkami zboží podle odstavce 4 A se započne co nejdříve a SSSR zboží dodá v dohodnutých splátkách do pěti let od uzavření této dohody. Množství a druh průmyslového zařízení, které není pro německé mírové hospodářství nezbytné a je tudíž vhodné pro reparace, určí*

Kontrolní rada podle směrnic stanovených Spojeneckou reparační komisí za účasti Francie, s výhradou konečného schválení velitele pásma, z něhož má být zařízení odvezeno.

7. Dříve než bude stanoveno celkové množství zařízení, jež má být odvezeno, bude takové zařízení, jež bude určeno jako vhodné pro dodávky, dodáváno zálohově postupem stanoveným v poslední větě odstavce 6.

8. Sovětská vláda se zříká všech reparačních nároků, pokud jde o akcie těch německých podniků, které leží v západních okupačních pásmech, jakož i německého zahraničního majetku ve všech státech kromě těch, jež jsou uvedeny v odstavci 9.

9. Vlády Velké Británie a Spojených států vzdávají se všech reparačních nároků, pokud jde o akcie německých podniků, které leží ve východním okupačním pásu Německa, jakož i německého zahraničního majetku v Bulharsku, Finsku, Maďarsku, Rumunsku a východním Rakousku.

10. Sovětská vláda nečiní si nároků na zlato, které spojenecká vojska zabavila v Německu.

IV. Opatření týkající se německého válečného a obchodního loďstva

Konference se zásadně dohodla, jak bude upraveno použití německého válečného a obchodního loďstva a jak s ním bude naloženo. Bylo rozhodnuto, že tři vlády jmenují znalce, aby společně vypracovali podrobné plány k provedení dohodnutých zásad. Další společné prohlášení učiní v příslušné době tři vlády současně.

V. Město Královec a přilehlá oblast

Konference zkoumala návrh sovětské vlády, aby až do konečného vyřešení územních otázek při mírovém uspořádání vedl úsek západních hranic Svazu sovětských socialistických republik, který přilehlá k Baltickému moři, od bodu na východním břehu Gdanského zálivu k východu, severně

od Braunsbergu - Goldapu k bodu, kde se setkávají hranice Litvy, Polské republiky a Východního Pruska. Konference v zásadě schválila návrh sovětské vlády na definitivní odevzdání města Královec a přilehlé oblasti, jak bylo právě popsáno, Sovětskému svazu s tou výhradou, že vlastní hranici přezkoumají znalci. President Spojených států a britský ministerský předseda prohlásili, že budou tento návrh konference při budoucím mírovém uspořádání podporovat.

VI. Váleční zločinci

Tři vlády vzaly na vědomí jednání, která se vedla v posledních týdnech v Londýně mezi zástupci Velké Británie, Spojených států, Sovětského svazu a Francie o uzavření dohody o tom, jak budou souzeni ti hlavní váleční zločinci, jejichž zločiny nelze podle Moskevské deklarace z října 1943 zeměpisně určitě lokalizovat. Tři vlády potvrzují svůj úmysl postavit tyto zločince před rychlý a spravedlivý soud. Doufají, že londýnská jednání povedou k brzké dohodě o této otázce, a považují za velmi významné, aby proces proti těmto hlavním zločincům byl zahájen co nejdříve. První seznam obžalovaných bude uveřejněn před 1. zářím.

VII. Rakousko

Konference zkoumala návrh sovětské vlády na rozšíření pravomoci rakouské prozatímní vlády na celé Rakousko. Tři vlády se dohodly, že jsou ochotny zkoumat tuto otázku po vstupu britských a amerických oddílů do Vídně. Bylo usneseno, že na Rakousku nebudou požadovány reparační.

VIII. Polsko

Konference projednala otázky týkající se prozatímní polské vlády a západní hranice Polska. Pokud jde o polskou prozatímní vládu národní jednoty, konference vyjádřila své stanovisko:

A. S potěšením jsme vzali na vědomí, že mezi zástupci Poláků z Polska a ciziny byla sjednána dohoda, která v souhlase s usnesením krymské konference umožnila vytvořit polskou prozatímní vládu národní jednoty,

kterou uznaly tři mocnosti. Po navázání diplomatických styků mezi vládou Velké Británie, Spojených států a polskou prozatímní vládou národní jednoty odvolaly tyto vlády uznání dřívější polské vlády v Londýně, která již neexistuje.

Vlády Velké Británie a Spojených států učinily opatření, aby chránily zájmy polské prozatímní vlády národní jednoty jakožto uznané vlády polského státu, pokud jde o majetek, který patří polskému státu a je na jejich území a pod jejich kontrolou, ať jde o majetek jakéhokoli druhu. Učinily dále opatření, aby nedošlo k zcizení tohoto majetku třetím osobám. Polské prozatímní vládě národní jednoty bude vhodným způsobem usnadněno použít obvyklých právních prostředků, aby jakýkoli majetek, který náleží polskému státu a který byl neprávem zcizen, získala zpět.

Jmenované tři mocnosti ochotně poskytnou pomoc polské prozatímní vládě národní jednoty, aby umožnily co nejrychlejší návrat do Polska všem Polákům v zahraničí, kteří se chtějí navrátit, čítajíc v to členy polských ozbrojených sil i obchodního loďstva. Očekávají, že těmto Polákům, kteří se vrátí domů, budou poskytnuta stejná osobní i majetková práva jako všem polským občanům.

Tři mocnosti berou na vědomí, že ve shodě s usnesením krymské konference dala polská prozatímní vláda národní jednoty souhlas, aby se co nejdříve konaly svobodné a nerušené volby na základě všeobecného a tajného hlasovacího práva, v nichž se budou mít právo zúčastnit a jmenovat své kandidáty všechny demokratické a protinacistické strany, a aby zástupci spojeneckého tisku měli plnou volnost informovat svět o vývoji v Polsku před volbami i po dobu voleb.

B. O západní hranici Polska bylo dosaženo této dohody:

V souhlase s dohodou o Polsku, které bylo dosaženo na krymské konferenci, vyžádaly si hlavy tří vlád názor polské prozatímní vlády národní jednoty, pokud jde o přírůstek území, které má Polsko dostat na

severu a na západ. President Polské národní rady a členové polské prozatímní vlády národní jednoty byli na konferenci přijati a přednesli plně své názory. Tři hlavy vlád znovu potvrdily svůj názor, že konečné určení západních hranic Polska má být odloženo do mírového uspořádání.

Tři hlavy vlád souhlasí s tím, aby bývalá německá území východně od čáry vedoucí od Baltského moře bezprostředně na západ od Swinemunde a odtud podél řeky Odry až k jejímu soutoku se západní Nisou a podél západní Nisy k československým hranicím, včetně té části Východního Pruska, jež podle dohody dosažené na této konferenci nebyla dána pod správu Svazu sovětských socialistických republik, a včetně území bývalého svobodného města Gdaňska, byla až do konečného určení západní polské hranice spravována polskou vládou a aby z tohoto hlediska tato území nebyla považována za součást sovětského okupačního pásma v Německu.

IX. Uzavření mírových smluv a přijetí do Organizace spojených národů

Konference se dohodla na tomto prohlášení o společné politice, aby tak byly po vítězství v Evropě vytvořeny co nejdříve podmínky trvalého míru:

Tři vlády považují za žádoucí, aby nynější nepřirozené postavení Itálie, Bulharska, Finska, Maďarska a Rumunska bylo ukončeno uzavřením mírových smluv. Věří, že ostatní zúčastněné spojenecké vlády budou tento názor sdílet.

Tři vlády zařadily přípravu mírové smlouvy s Itálií jako první mezi významnými úkoly, jimiž se bude zabývat nová Rada ministrů zahraničí. Itálie byla první ze států Osy, který se rozešel s Německem, přispěl materiálně k jeho porážce a nyní se připojil ke spojencům v boji proti Japonsku. Itálie se osvobodila od fašistického režimu a činí velké pokroky v obnově demokratické vlády a institucí. Uzavření takové mírové smlouvy s uznanou a demokratickou italskou vládou umožní třem vládám splnit jejich přání a podporovat italskou žádost o přijetí za člena Spojených národů.

Tři vlády pověřily Radu ministrů zahraničí také úkolem připravit mírové smlouvy s Bulharskem, Finskem, Maďarskem a Rumunskem. Uzavření mírových smluv s uznanými demokratickými vládami v těchto státech rovněž umožní třem vládám, aby podporovaly žádost těchto vlád o členství ve Spojených národech. Tři vlády souhlasí s tím, že každá z nich bude v blízké budoucnosti samostatně zkoumat, přihlížejíc k poměrům, jež budou v tu dobu existovat, otázku navázání diplomatických styků s Finskem, Rumunskem, Bulharskem a Maďarskem v rozsahu možném před uzavřením mírových smluv s těmito zeměmi.

Tři vlády nepochybuji, že vzhledem ke změněným poměrům, vyplývajícím z ukončení války v Evropě, budou zástupci spojeneckého tisku požívat plné svobody při informování světa o vývoji poměrů v Rumunsku, Bulharsku, Maďarsku a Finsku.

Pokud jde o přijetí jiných států do Organizace spojených národů, čl. 4 Charty Spojených národů prohlašuje, že: "1. Do Organizace spojených národů mohou být jako členové přijaty všechny ostatní mírumilovné státy, které přijmou závazky obsažené v této Chartě a které jsou podle soudu Organizace způsobilé a ochotné tyto závazky plnit. 2. O přijetí kteréhokoli takového státu za člena Spojených národů rozhodne Valné shromáždění na doporučení Rady bezpečnosti." Pokud se týče tří vlád, budou podporovat žádosti o členství těchto států, které zůstaly za války neutrální a vyhovují uvedeným požadavkům.

Tři vlády pokládají však za svou povinnost jasně prohlásit, že nebudou podporovat žádost o členství, kterou by předložila nynější španělská vláda, jež byla utvořena za pomoci mocností Osy a která vzhledem k svému původu, své povaze, své dosavadní činnosti a k svému těsnému spojení s útočnými státy nemá potřebných vlastností, jež by takové členství odůvodňovaly.

X. Územní poručenství

Konference zkoumala návrh sovětské vlády o poručenských územích, jak byla definována v usnesení krymské konference a v Chartě Organizace spojených národů.

Po výměně názorů na tuto otázku bylo usneseno, že o osudu všech bývalých italských koloniálních území bude rozhodnuto v souvislosti s přípravou mírové smlouvy s Itálií a že otázka italského území bude projednávána na zářijovém zasedání Rady ministrů zahraničí.

XI. Přezkoumání postupu spojeneckých kontrolních komisí v Rumunsku, Bulharsku a Maďarsku

Tři vlády vzaly na vědomí, že sovětsí zástupci ve Spojeneckých kontrolních komisích v Rumunsku, Bulharsku a Maďarsku zaslali svým britským a americkým kolegům návrhy, jak by nyní, kdy nepřátelství v Evropě skončilo, bylo možno zlepšit práci kontrolních komisí.

Tři vlády byly zajedno v tom, že je nyní třeba přistoupit k revisi postupu Spojeneckých kontrolních komisí v těchto zemích, při čemž se má přihlížet k zájmům a odpovědnosti tří vlád, které společně předložily podmínky příměří každému z těchto států, a vycházet z dohodnutých návrhů.

XII. Spořádaný odsun německého obyvatelstva

Konference dospěla k této dohodě o odsunu Němců z Polska, Československa a Maďarska:

Tři vlády prozkoumaly tuto otázku po všech stránkách a uznaly, že německé obyvatelstvo nebo jeho složky, které zůstávají v Polsku, Československu a v Maďarsku, bude třeba odsunout do Německa. Jsou zajedno v tom, že jakýkoli odsun musí být prováděn spořádaně a lidsky.

Poněvadž by příliv velkého počtu Němců do Německa zvětšil břemeno, které již doléhá na okupační úřady, soudí, že tento problém by měla zkoumat především Kontrolní rada a přihlížet při tom zvláště k tomu, aby

tito Němci byli spravedlivě rozděleni mezi jednotlivá okupační pásma. Dávají proto svým zástupcům v Kontrolní radě příkaz, aby co nejdříve svým vládám oznámili, kolik takových osob už přišlo do Německa z Polska, Československa a Maďarska, a aby podali odhad, v jaké době a jak rychle by mohly být provedeny další odsuny vzhledem k nynější situaci v Německu.

O tom se současně uvědomují československá vláda, polská prozatímní vláda a kontrolní komise v Maďarsku se žádostí, aby zatím zastavily další vyhošťování, dokud zúčastněné vlády neprozkoumají zprávy svých zástupců v Kontrolní radě.

Podepsáni: J. V. Stalin, Harry S. Truman, C. R. Attlee, Berlín 2. srpna 1945.